Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

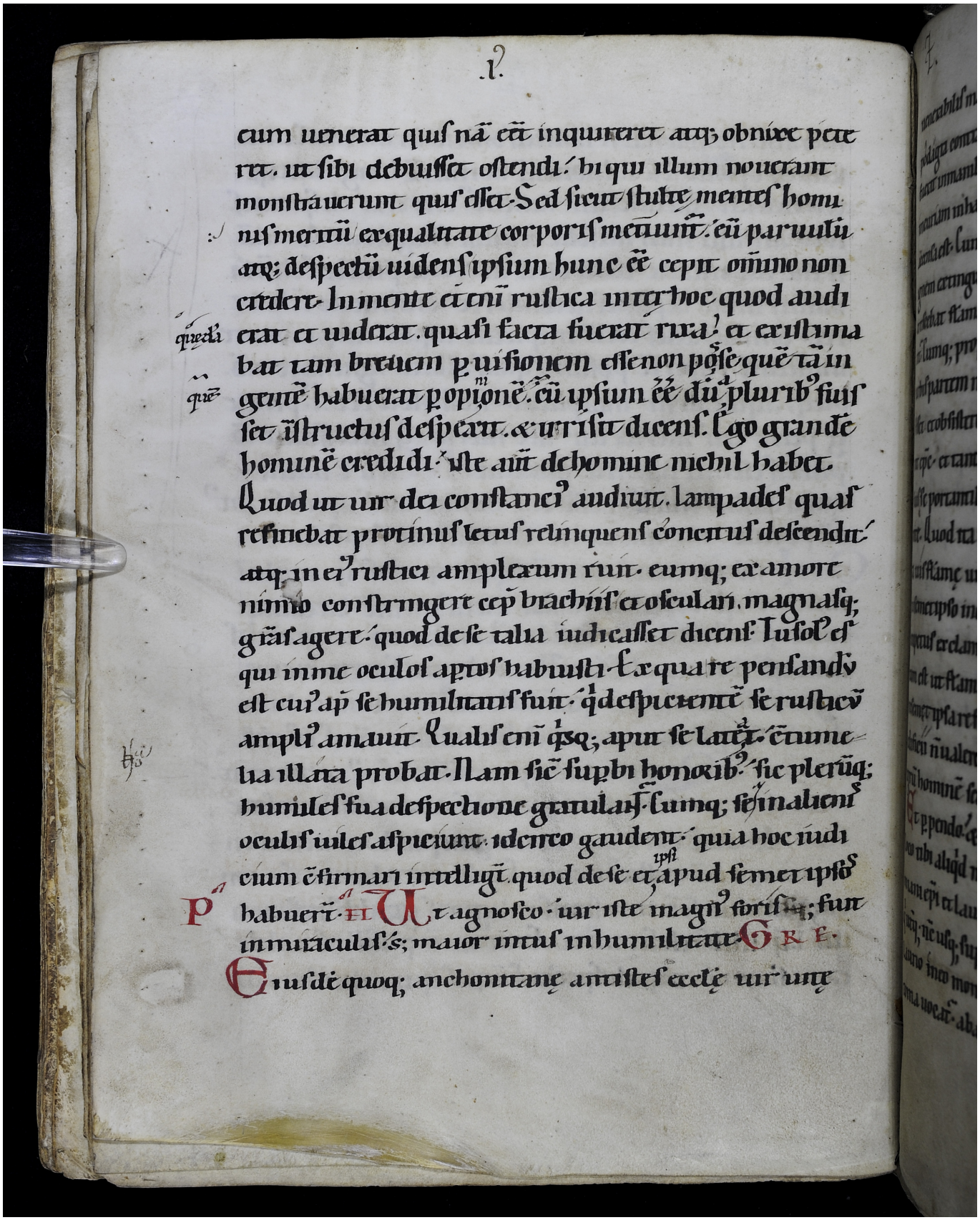

.l.

cum uenerat quis nã eẽt inquireret atq; obnixe pete
ret. ut sibi debuisset ostendi. hi qui illum nouerant
monstrauerunt quis esset. Sed sicut stulte mentes homi
nis meritũ ex qualitate corporis metiuntur. cũ paruulũ
atq; despectũ uidens ipsum hunc eẽ cepit omino non
credere. In mente et enĩ rustica inter hoc quod audi
erat et uiderat. quasi facta fuerat rixa. et existima
bat tam breuem ꝑuisionem esse non posse quẽ tã in
gentẽ habuerat ꝑ opinionẽ. cũ ipsum eẽ dũ plurib⁹ fuis
set ĩstructus despexit. & irrisit dicens. Ego grandẽ
hominẽ credidi. iste aũt de homine nichil habet.
Quod ut uir dei constanci⁹ audiuit. lampades quas
refitiebat protinus letus relinquens concitus descendit.
atq; in ei⁹ rustici amplexum ruit. eumq; ex amore
nimio constringere cep̃ brachiis et osculari. magnasq;
grãs agere. quod de se talia iudicasset dicens. Tu sol⁹ es
qui in me oculos aꝑtos habuisti. Ex qua re pensandũ
est cui⁹ ap̃ se humilitatis fuit. q̃ despicientẽ se rusticũ
ampli⁹ amauit. Qualis enĩ q̃sq; apud se latet. cũ tume
lia illata probat. Nam sic̃ suꝑbi honorib⁹. sic plerũq;
humiles sua despectione gratulant. Cumq; se in alienis
oculis uiles aspiciunt. idcirco gaudent. quia hoc iudi
cium cõfirmari intelligũt. quod de se et ipsi apud semet ipsos
habuerũt. Ut agnosco. uir iste magn⁹ foris fuit
in miraculis. s; maior intus in humilitate. GRE.
Eiusdẽ quoq; anchonitanę antistes ecclę uir uitę